

УДК 378.22(94)

Віталій Віталійович ТРЕТЬКО,
доктор педагогічних наук, доцент, декан факультету міжнародних
відносин Хмельницького національного університету,
м. Хмельницький

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН: ДОСВІД АВСТРАЛІЇ

У статті розглянуто наукові аспекти професійної підготовки фахівців міжнародних відносин в університетах Австралії, зміст освітніх програм професійної підготовки, формування академічної і фахової компетентностей. Висвітлено структурні компоненти професійної компетентності фахівців міжнародних відносин. Конкретизація компетенцій у професійній підготовці відбувається на рівні цілей, функцій і виявляється у специфічних способах професійної діяльності. Обґрунтовується важливість структурно-функціональної організації професійної підготовки фахівців-міжнародників у системі університетської освіти Австралії.

Ключові слова: *система університетської освіти Австралії, фахівці міжнародних відносин, професійна підготовка, освітні програми, професійна компетентність.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. В австралійському суспільстві з початку 90-х років минулого століття відбуваються ґрунтовні зміни у реформуванні системи вищої освіти, а саме: суспільно-демографічні (зростаючий попит на вищу освіту, прийняття на роботу іноземних кваліфікованих фахівців, широкий доступ до

© Третько В. В.

освіти іноземним студентам), нормативно-правові (розробка та оновлення освітніх стандартів, прийняття законів, рамки кваліфікацій), організаційні (нова система та культура управління освітою, умови навчання) та технологічні (комп'ютеризація, розвиток Інтернет-технологій). Простежується тенденція утвердження нового формату суспільного життя – “суспільства знань”, у якому знання як ключовий чинник ефективного високотехнологічного виробництва набувають пріоритетного значення. Крім того, суспільство й економіка Австралії повномасштабно реагують на процеси глобалізації та інтернаціоналізації освіти, у межах яких простежуються такі тенденції розвитку вищої освіти країни, як: орієнтація структури та змісту навчальних планів і програм на міжнародні перспективи; зростання ініціатив, спрямованих на підтримку міжнародних проектів; посилення мобільності студентів за рахунок навчання та практики за кордоном; розширення можливостей для вивчення іноземних мов; упровадження національної рамки кваліфікацій та оновлення освітніх стандартів тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано вирішення даної проблеми та на які опирається автор. Наукові аспекти проблеми професійної підготовки фахівців міжнародних відносин в університетах Австралії досліджувалися вітчизняними та зарубіжними науковцями. Австралійську освіту досліджували українські науковці Т. Биць, Л. Голуб, С. Корешкова, Л. Мовчан та ін. Проблема реформування вищої освіти Австралії завжди була в центрі уваги видатних державних діячів і педагогів: Дж. Даукінса, Л. Мартіна, Б. Нельсона та ін. Фундаментальними дослідженнями в галузі реформування австралійської вищої освіти є роботи провідних науковців М. Бренна, С. Даррі, Л. Елліота, Ц. Епштайна, С. Уолша, Д. Вудхауса та ін. Незважаючи на отримані науковцями результати досліджень, які мають незаперечну теоретичну і практичну цінність, окремі аспекти досліджуваної проблеми, зокрема формування професійної компетентності фахівців міжнародних відносин в Австралії, залишаються не дослідженими і потребують подальшого вивчення, що визначило **мету статті**.

Виклад основного матеріалу дослідження. Вища школа Австралії в сучасних умовах трансформації австралійського суспільства

покликана створити якісно нову освітню систему, яка надасть особистості змогу реальної неконфліктної взаємодії в полікультурному просторі своєї країни і світу в цілому, що зумовлює затребуваність професії фахівця у сфері міжнародної діяльності й водночас підвищує професійні вимоги. Вивчення автентичних документів дозволило з'ясувати, що постійна увага уряду Австралії до якості підготовки висококваліфікованих фахівців у сфері міжнародних відносин зумовлюється залежністю економіки Австралії від міжнародної торгівлі. Іншими чинниками є: міжнародна орієнтація австралійських компаній, глобалізація світових ринків і глибокі структурні зміни у відкритій економіці. Відтак, підготовка фахівців з міжнародних відносин стає одним із пріоритетних напрямів діяльності Австралійських університетів. Про якість реалізації цього завдання свідчить рівень міжнародного престижу держави та продуктивність її міжнародних зв'язків [4].

Відповідно до нового стандарту вищої освіти, а саме наукового класифікатора напрямів та спеціальностей Австралії та Нової Зеландії (Australian and New Zealand Standard Research Classification (ANZSRC) 2008), розробленого Австралійським бюро статистики (ABS) і статистики Нової Зеландії (NZ статистики), спеціальність 160607 “Міжнародні відносини” (International Relations) входить до напрямку підготовки 1606 “Політологія” (“Political science”), галузі знань 16 “Суспільствознавство” (Studies in Human society) [1, с. 110]. Зазначимо, що це третє покоління стандартів (перше – 1998, друге – 2001 р.), у якому вказано, що професійна підготовка фахівців з міжнародних відносин передбачає формування та розвиток загальних умінь та навичок (“generic skills”), згрупованих у 8 напрямів: навички комунікації, що сприяють продуктивним і гармонійним відносинам; навички роботи у команді, що сприяють розвитку лідерства; організаційні та прогностичні уміння та навички; уміння розв’язувати проблеми, що сприяють продуктивним результатам професійної міжнародної діяльності; навички підприємництва та ініціативи, які сприяють інноваційному розвитку; управлінські навички; навички самонавчання та саморозвитку; технологічні навички [3].

Австралійська система університетської освіти є типовим для країн атлантичної моделі дворівневим комплексом: “4 + 2”. Це зумовлено як історичними чинниками (австралійська система була побудована за зразком британської), так і політичним контекстом. Одним із основних невід’ємних компонентів системи вищої освіти є Австралійська рамка кваліфікацій AQF (Australian Qualifications Framework), що містить 12 сертифікатів, які присвоюються на рівнях середньої, професійної та вищої освіти [2]. Рамка кваліфікацій забезпечує постійне державне визнання результатів, що досягаються в освіті, пропонує гнучкість в оцінці якості освіти, забезпечує підтвердження ґрунтовних знань, життєвий та практичний досвід, сприяє забезпеченню якості професійної освіти через кваліфікації, які відповідають вимогам робочого місця та професійним вимогам.

Реалізація пріоритетів і національних інтересів у сфері зовнішньополітичної і зовнішньоекономічної діяльності, зміцнення позицій та авторитету на міжнародній арені, забезпечення національної безпеки залежать від розуміння та уміння фахівців-міжнародників орієнтуватися у світі, що стрімко змінюється, їх здатності аналізувати і прогнозувати ці зміни, готовності до міжнародного діалогу та міжкультурної взаємодії. За таких суспільних потреб, професійна компетентність магістрів міжнародних відносин забезпечується цілісністю її взаємопов’язаних структурних компонентів: функціонального (економічна, управлінська, прогностична компетенції), методологічного (когнітивна, організаційна, науково-дослідна компетенції), інформаційного (медійна, інформаційно-аналітична компетенції), соціального (комунікативна, іншомовна комунікативна, культурологічна, конфліктологічна компетенції), особистісного (мотиваційно-вольова, рефлексивна, морально-духовна). Виокремлення методологічного компоненту у структурі професійної компетентності зумовлено важливістю володіння теоретико-методологічними знаннями в галузі соціальних, правознавчих, економічних, управлінських дисциплін, сформованості системного уявлення про структуру і тенденції розвитку світової економіки. Методологічний компонент професійної компетентності є важливою умовою професійного зростання магістра-міжнародни-

ка завдяки володінню методологією моделювання бізнес-процесів, дидактичними методами оцінювання персоналу, умінню аналізувати якісні показники результатів зовнішньоекономічної діяльності та її активності [6].

Вільне володіння іноземними мовами є однією з ключових умов досконалого виконання професійних обов'язків за межами країни. З огляду на це, пріоритетним компонентом професійної підготовки магістрів вважається поглиблене вивчення щонайменше двох іноземних мов за професійним спрямуванням. Аналіз програм свідчить, що іноземні мови належать до окремого блоку предметів за вибором і складають 20 %. У вибірковому мовному блоці (до 25 кредитів) є можливість вивчати декілька іноземних мов, зокрема арабську, китайську, французьку, німецьку, іврит, індонезійську, італійську, японську, російську, іспанську, шведську та інші. Цей блок дисциплін спрямований на розвиток загальнокультурного рівня, формування іншомовної міжкультурної, комунікативної та перекладацької компетентності, готовності до міжкультурної взаємодії та володіння політично коректною корпоративною культурою міжнародного спілкування, навичками знаходження компромісів за допомогою переговорів; формування адаптивних навичок до умов тривалої роботи у складі багатоетнічних та інтернаціональних груп; володіння методами ділового спілкування в інтернаціональному середовищі з урахуванням особливостей ділової культури зарубіжних країн; розвиток умінь застосовувати іноземні мови для вирішення професійних завдань; володіння професійною термінологією і понятійним апаратом сфери міжнародної діяльності.

Вивчення змісту освітніх програм свідчить, що формування професійної компетентності магістрів міжнародних відносин передбачає оволодіння ними низкою взаємопов'язаних компетенцій, а саме:

діагностичною – потребує володіння філософськими знаннями, теорією та методологією (підходами, принципами і методами) розпізнавання проблеми, виявлення характерних ознак ситуації; застосування цих методів і принципів, аналіз соціальних об'єктів, процесів, ситуацій, проблем, випадків, що розпізнають деформації та встанов-

люють їх причини. Діагностика розповсюджується на ситуації, що відображають предмет професійної діяльності, міжнародні проекти, програми;

моделювальною – ґрунтується на філософських, теоретико-методологічних знаннях; передбачає здатність та вміння фахівця аналізувати міжнародні ситуації, моделювати їх, застосовуючи принципи та методи моделювання, фіксуючи основні ознаки і характеристики ситуації, проблеми, що уточнює діагностичну процедуру і дозволяє побудувати конкретний прогноз розгортання ситуації, результат упровадження проекту або програми та чіткість у подальшому її проектуванні;

прогностичною – забезпечується рівнем теоретичних знань; включає здатність і вміння прогнозувати розвиток проблеми (ситуації), визначати гіпотези, альтернативи їх розвитку й обґрунтовувати розвиток подій відповідно до визначених альтернатив і цілей;

проектувальною – ґрунтується на теоретико-методологічних знаннях принципів, методів і технологій проектування міжнародних ситуацій, їх вирішенні; орієнтована на здатність та вміння проектувати розв'язання ситуації, проблеми, перетворивши її на задачу, визначивши тип, підібравши відповідний спосіб розв'язання; визначає мету й аналізує і відбирає відповідні до мети альтернативи розв'язання; установлює етапи, вносить корективи у процес розв'язання; зв'язує їх зі встановленою метою. Фахівець-міжнародник повинен уміти аналізувати, прогнозувати, економічно оцінювати і приймати рішення в умовах невизначеності; вивчати й оцінювати фактори, що впливають на міжнародні відносини держави. Успішність переговорів певною мірою залежить від наявності аналітичного мислення, здатності до прогнозування ситуацій і результатів міжнародної діяльності;

технологічною – передбачає володіння різними професійними технологіями, техніками, методами, спрямованими на розв'язання професійних ситуацій, проблем різного рівня міжкультурної взаємодії. Вони включають як загальні комунікативні технології, так спеціальні і специфічні професійні технології, що застосовуються у проектованому розв'язанні;

рефлексивною – передбачає володіння фахівцем теоретичними знаннями, оціночними методами власної професійної діяльності, наслідками, умінням аналізувати причини вдач і невдач, помилок; аналізує цілі, результати діяльності, володіння рівнями компетентності; планує стратегію професійного розвитку, вміє аналізувати конфлікти, програми, випадки, події, явища, визначає їх вплив на проблеми, якість міжнародного життя;

інформаційно-аналітичною – передбачає здатність розкласти проблему на складові частини, визначити і чітко сформулювати їх головні завдання та цілі; визначити значущість кожного із змінних факторів, умов, проміжних результатів і таким чином здійснити комбінацію складових елементів з метою прийняття правильного рішення. Інформаційна компетенція передбачає здатність побудови ефективної системи інформаційних ресурсів, необхідної для формування інформаційно-правової основи прийняття управлінських рішень; здатність визначення певного інформаційного ресурсу в межах оперативного та стратегічного управління організацією; аналітичну спрямованість на формування здатності здійснення оперативної аналітичної оцінки інформаційних потоків, отриманих від кожного компонента інформаційної системи; уміння оперативно й ефективно здійснювати аналітичне співставлення інформаційних потоків, що виходять від кожного компонента системи інформаційних ресурсів; формування умінь на основі отриманої інформації з комплексних аналітичних висновків; здатність інтерпретувати, систематизувати, критично оцінювати і використовувати отриману інформацію в контексті вирішуваного управлінського завдання або проблеми;

суспільно-політичною – здатність розуміти суспільні процеси й здійснювати на них вплив, ефективно провадити діяльність, або виконувати певні функції, забезпечувати розв'язання проблем і досягнення певних позитивних результатів у галузі міжнародних відносин; адекватне розуміння того, як функціонує суспільство, сприйняття власної ролі й ролі інших людей у цьому процесі; наявність внутрішньої мотивації, здібностей і відповідної кваліфікації для діяльності в системі міжнародних відносин;

конфліктологічною – здатність до розпізнавання ознак конфлікту, навички організації взаємодії його учасників для утримання протиріччя в руслі продуктивного вирішення; уміння проектувати конфлікти, необхідні для досягнення результатів, а також створювати їх у ситуаціях професійної взаємодії; відповідні спеціальні знання та вміння, навички управління конфліктними явищами і усунення негативних наслідків конфліктів

комунікативною – здатність установлювати й підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, певну сукупність знань, умінь і навичок, що забезпечують ефективне спілкування; уміння змінювати глибину і коло спілкування, розуміти і бути зрозумілим для партнера спілкування; здатність до організації спільних дій, що дозволяють партнерам реалізувати певну загальну для них діяльність; здатність адекватного сприйняття однієї людини іншою; уміння інтерпретувати невербальні вияви інших людей; уміння усвідомлювати і долати комунікативні бар'єри;

полікультурною – передбачає єдність фахової (зважаючи на специфіку міжнародної діяльності) і мовної підготовки (на основі єдності лінгвістичних, прагматичних, естетичних, етичних аспектів міжкультурного навчання), усвідомлення фахівцем своєї власної культурної і національної ідентичності; уміння ефективно і шанобливо будувати взаємодії з представниками інших культур;

управлінською – здатність і вміння визначати й ефективно працювати в інтересах спільної мети, що передбачає бажання зрозуміти загальну програму дій, брати на себе ініціативу, необхідну для виконання спільної мети, й робити з максимальною користю саме те, що необхідно, не очікуючи детальних вказівок; готовність виносити розумні судження і приймати правильні рішення; здатність справлятися з новими ситуаціями і входити в контакт з новими людьми; готовність до сприйняття альтернативних рішень; готовність працювати в команді з іншими, брати на себе роль лідера, користуватися підтримкою і допомогою співробітників; розуміння того, наскільки важливо звертати увагу на сумніви, бажання з'ясувати їх, зробити повністю усвідомленими й опиратися на них у своїх діях; здатність регулярно оцінювати

ступінь просування до цілі, цікавитись, що цьому перешкоджає, і планувати комунікаційну поведінку та діяльність; спроможність робити власні спостереження, самостійно збирати інформацію й вступати в контакт з працівниками;

перекладацькою – здатність мобілізувати ресурси (системні знання, уміння, особистісні якості), необхідні для передачі змісту; інтерпретативна – здатність мобілізувати ресурси, необхідні для визначення контекстуального значення мовленнєвих засобів та їх трансформації; текстова – здатність мобілізувати ресурси, необхідні для текстової діяльності, відтворювати текст, а також розрізняти тип, жанр і стиль тексту;

екологічною – здатність самостійно переносити й комплексно застосовувати уміння і знання для проектування та організації екологічно безпечної діяльності в міжнародних відносинах, уміння застосовувати готові, сформовані уміння і знання, але й уміння самостійно модифікувати їх, комбінувати, використовувати в різних поєднаннях; здатність гнучкого поєднання інтересів особистої і колективної безпеки, екологічних імперативів, правових норм, екологічної етики для оцінки не лише реальних, але й імовірнісних ризиків ухвалення того або іншого рішення; здатність брати на себе відповідальність за наслідки своїх дій і поведінки в довкіллі; здатність вирішувати різні проблеми, з якими вони стикаються під час проектування і організації діяльності в довкіллі [5];

правовою – уміння складати дипломатичні документи, проекти угод, контрактів, програм заходів; уміння з правових позицій оцінювати суспільні події, використовувати у своїй роботі чинні міжнародні нормативно-правові акти;

міжособистісною – здатність до критики і самокритики; здатність працювати в міждисциплінарній команді, спілкуватися з експертами з інших галузей, працювати в міжнародному середовищі;

науково-дослідницькою – здатність визначати галузі і методи досліджень; уміння планувати і концептуалізувати важливі дослідницькі проекти; здатність консолідувати і розвивати творчі навички, синтезувати критичні аргументи і дискусії, розробляти нові методи дослідження, узагальнювати, класифікувати інформацію міжнародного ха-

рактеру, аналізувати і трансформувати її, обґрунтовувати пропозиції, рекомендації і прогнози;

економічною – здатність урахувувати чинник економічної ефективності міжнародної діяльності під час реалізації програм і проєктів. Професійна підготовка має міждисциплінарний характер, зміст якої спрямований на оволодіння теоретичними знаннями й практичними навичками з міжнародних та інтеркультурологічних аспектів європейської і світової економік. Зазначимо, що завдяки поєднанню теоретичної та практичної підготовки випускники оволодівають підприємницькими ідеями, які є інноваційними і водночас реальними. Студенти розглядають питання торгівлі, фінансів та інвестування, виробництва й маркетингу в поєднанні з юридичними аспектами, соціокультурними особливостями. Питання економіки й бізнесу доповнюються вивченням міжнародного менеджменту, зокрема стратегічних, організаційних і культурних аспектів діяльності міжнародних підприємств.

Таким чином, визначені компетенції є загальними і трансформуються, наповнюючись специфічним інструментарієм, змістом нових професійних завдань. Конкретизація компетенцій у професійній підготовці відбувається на рівні цілей, функцій і виявляється у специфічних способах професійної діяльності.

У процесі професійної підготовки виокремлені компетенції завоюються на теоретико-методологічному (загальні теорії, концепції, підходи, принципи); теоретичному (теоретичні знання, що відповідають професії) і практико-орієнтованому рівнях (розв'язання навчально-професійних завдань). Теоретико-методологічними засадами професійної підготовки фахівців міжнародних відносин є орієнтація змісту на світові стандарти, ринок праці та особистісні потреби, творче поєднання теоретичної та практичної складових, актуалізація комунікативних потреб та міжкультурного потенціалу студентів; розвиток навичок дослідницької діяльності; формування ціннісних орієнтацій та культурних концептів у галузі міжнародних відносин. Звичайно, австралійська педагогічна спільнота розуміє: щоб відповідати соціальному запиту на кваліфікацію фахівців-міжнародників, необ-

хідно постійно трансформувати зміст освітніх програм, освоювати нове, ламати звички і стереотипи. Програмуючи перелік дисциплін, австралійські методисти створюють потенційні “точки професійного зростання”, які залежно від місця роботи можуть бути активізовані через додаткові професійні програми [7]. У сучасних умовах інтенсифікації світових інтеграційних процесів виникає необхідність підготовки нового покоління лідерів з глобальним мисленням, здатних ідентифікувати й ефективно використовувати можливості міжнародного бізнес-середовища, що стрімко змінюється, і адекватно своєчасно реагувати на його виклики [8].

Висновки. Професійна компетентність магістрів міжнародних відносин охоплює сукупність управлінських, економічних, правових, політичних, екологічних, методологічних, міжкультурних знань, умінь і навичок, які сприяють розвитку творчого мислення, професійному самовдосконаленню, прогнозуванню професійної кар’єри, реалізації творчого потенціалу тощо. Професійна підготовка магістрів міжнародних відносин базується на трьох засадах: наукове дослідження, професійне навчання та практична підготовка-стажування. Іншими теоретико-методологічними засадами їх професійної підготовки є: орієнтація навчального процесу на європейські та світові стандарти; спрямованість навчально-виховного процесу на формування і розвиток професійної компетентності майбутніх фахівців; гнучкість в організації навчального процесу; швидка адаптація освітніх установ до потреб економіки; розвиток соціального партнерства між університетами та підприємствами; наукова основа навчання.

Список використаної літератури

1. Australian and New Zealand Standard Research Classification (ANZSRC), – 2008. – 123 p.
2. Australian Qualifications framework. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.aqf.edu.au>
3. Brennan M. National Curriculum: A Political-Educational Tangle / Marie Brennan // Academic journal article from Australian Journal of Education, – 2011. – Vol. 55. – No. 3. – P. 333– 339.

4. Darry S. L. Jarvis Multinational enterprises, international relations and international business: reconstituting intellectual boundaries for the new millennium / S. Darry // Australian Journal of International Affairs – Volume 59. – Issue 2. – 2005. – P. 201–223.

5. Elliott L. Australian Scholarship, International Relations and the Environment: Commitment, Critique and Contestation / Lorraine Elliott // Academic journal article from The Australian Journal of Politics and History, 2009. – Vol. 55. – No. 3. – P. 245–301.

6. Epstein C. Who Speaks? Discourse, the Subject and the Study of Identity in International Politics / Charlotte Epstein // European Journal of International Relations, Vol 17. – Issue 2. – 2011. – P. 327–350.

7. Walsh S. The Perspectives of Students Undertaking Masters' Degrees by Coursework on Career Development Learning / Shari Walsh, Kelly Tucker. Australian Journal of Career Development, Vol. 20, No. 2, Jun 2011. – P. 42–47.

8. Woodhouse D. Australia: evaluation and quality in higher education / David Woodhouse & Terry Stokes // Research in Comparative and International Education. – 2010. – Volume 5. – Number 1.– P. 18–31.

Стаття надійшла до редакції 27.01.2015.

Третько В. В. Формирование профессиональной компетентности специалистов международных отношений: опыт Австралии

В статье рассмотрены научные аспекты профессиональной подготовки специалистов международных отношений в университетах Австралии, содержание образовательных программ профессиональной подготовки, формирование академической и профессиональной компетентностей. Отражены структурные компоненты профессиональной компетентности специалистов международных отношений. Конкретизация компетенций в профессиональной подготовке происходит на уровне целей, функций и проявляется в специфических способах профессиональной деятельности. Обосновывается важность структурно-функциональной организации профессиональной подготовки специалистов-международников в системе университетского образования Австралии.

Ключевые слова: *система университетского образования Австралии, специалисты международных отношений, профессиональ-*

ная подготовка, образовательные программы, профессиональная компетентность.

Tretko V. V. Professional Competence Formation of the Specialists in International Relations: the Australian Experience

The article deals with the scientific aspects of the specialists in international relations professional training at the Australian universities. The modern system of Australian university education, qualifications framework, master degrees in international relations are analyzed.

The content of educational programs for professional training specialists in international relations in Australia and forming their academic and professional competencies are considered in the article. The structural components of the specialists' in international relations professional competence are highlighted: functional, methodological, informational, social and personal. The methodological component which is essential for professional development specialists in international relations is determined.

Studying the content of educational programs has shown that formation of the Master's in International Relations professional competence involves acquiring a number of interrelated competencies: diagnostic, modeling, prognostic, projecting, technological, reflexive, informational and analytical, social and political, conflictological, communicative, multicultural, managerial, translational, environmental, legal, interpersonal, research, economic. Specifying competencies in professional training is fulfilled according to objectives, functions and is realized through the specific ways of professional activity.

The importance of structural and functional organization of professional training specialists in international relations in the Australian system of university education based on interdisciplinary, cultural, acmeological, scientific and individually oriented approaches and principles of interdisciplinarity, interactivity, consistency, continuity is substantiated.

Theoretical and methodological principles of the Master's in International Relations professional training are the orientation of the content on global standards, labor market and personal needs, creative combination of theoretical and practical components, actualization of the

students' communicative needs and intercultural potential; development of research skills; formation of values and cultural concepts in international relations.

The specific features of the specialists' in international relations professional training at the Australian universities are revealed. They are: the correspondence of educational programs to the needs of science, economy and society; professional and scientific orientation of training; integration in the curriculum business-oriented and legal disciplines; focusing on the development of intercultural communication; diversification of practical training; cooperation with international organizations; internship opportunity within specific programs; active involvement of universities in the process of improvement the quality of education.

Keywords: *university education system Australia, international relations specialists, professional training, educational programs, professional competence.*